

заведяхъ преговори за предаване, спрѣли гърмежа. Единъ изъ стрѣлковитѣ офицери придруженъ отъ войникъ владѣющъ турски языкъ, отправилъ се къмъ държащитѣ бѣли флагове турски офицери, нъ послѣднитѣ веднага се повърнали назадъ. Въ това врѣме се раздали нѣкакви сигнали между войницитѣ и като се повърнали въ новата си позиция, такъвъ страшенъ залпъ отправили срещу русситѣ, който лишилъ строя отъ значително число войници. Слѣдъ тѣзи вѣроломна постѣпка отъ страна на турцитѣ, русскитѣ стрѣлци възобновили нападението, взели двѣ укрѣпления и находящия се при тѣхъ лагеръ, минали на главната позиция, тукъ обаче, били посрещнати отъ силенъ оръжеенъ и артилерийски огънь; падналъ убитъ и командира на 13-й стрѣлковий баталионъ полковникъ Клементовичъ, тъй щото видѣли се принудени да отстъпнатъ безъ да прибержтъ даже и своитѣ ранени. При отстъпването падналъ убитъ и офицерина Есаулъ Башаини. Общата загуба на русситѣ въ убити и ранени възлизала на 150 д. Раненитѣ били мжчени по най-звѣрски начинъ: рѣзали имъ ушитѣ, носѣтъ, вадили имъ съ сабитѣ си очитѣ, така сжщо и мъргвитѣ тѣла на части рѣзали.

Генералъ Гурко като забелѣжилъ още при настѣпването на Търново както и на Казанлъкъ, че турската войска е подпаднала подъ влиянието на сграхътъ, на 7-й сутренъта испратилъ писмо до пашата за да се предаде подъ условие. Пашата тоже писмено отговорилъ чрезъ единъ офицеринъ че е съгласенъ на това. Условията били написани и обезоружаванието на турскитѣ войници щѣло да стане въ ч. 12. А пакъ причината на вѣроломството извършено въ по първия день отъ страна на турцитѣ, за която Гурко поискалъ обяснение, офицерина оправдалъ съ това, че при появяванието на русситѣ въ позицията, офицеритѣ не могли да задържатъ солдатитѣ си да не стрѣлятъ. Спoredъ общанието си, парламентарта трѣбвало да се завърне слѣдъ два часа. Въ това врѣме Гурко рѣшилъ да се воспользува отъ случая и испратилъ санитари, доброволци офицери и отъ българскитѣ опълченци безъ оръжие и съ бѣли флагове за да прибержтъ раненитѣ останали отъ миналия день на мѣстото при сражението.

Часътъ 12 изминалъ, парламентарта не се явилъ и Гурко проумѣлъ, че турцитѣ пакъ сж употрѣбили измама за да избѣгнатъ въ планината отъ преслѣдване и да се усилятъ. Той испратилъ една часть доброволци за да узнажтъ какво се